

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: N. T. B. D.**, nar. „X“, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, bytem „X“, zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1, proti **žalovanému: Ministerstvu vnitra**, Odboru azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v **řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu**,

t a k t o :

- I. Řízení **se z a s t a v u j e**.
- II. Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 1.000,- Kč. Částka 1.000,- Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13.342,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou ze dne 18.1.2013 domáhala ochrany proti nečinnosti správního orgánu, tj. žalovaného, a to z následujícího důvodu. Dne 13.6.2012 podala žalobkyně u žalovaného žádost o (vydání) povolení k trvalému pobytu na území České republiky. S ohledem na ustanovení § 169 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu“) byl žalovaný povinen vydat rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně neprodleně, nejpozději však do 60-ti dnů ode dne podání žádosti. Jelikož žalovaný ve stanovené lhůtě předmětné rozhodnutí nevydal, žalobkyně dne 20.8.2012 adresovala Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců návrh na provedení opatření proti nečinnosti správního orgánu (žalovaného), která ovšem dle žalobkyně nezjedнала nápravu. Vzhledem k tomu, že ke dni podání této žaloby žalovaný ve věci žádosti žalobkyně doposud nerozhodl, žalobkyně se obrátila na zdejší soud s žalobou na ochranu proti nečinnosti žalovaného s tím, že navrhla, aby soud žalovanému uložil povinnost bezodkladně rozhodnout o žádosti žalobkyně ze dne 13.6.2012.

V průběhu soudního řízení na základě sdělení žalovaného žalobkyně zjistila, že žalovaný již dne 4.10.2012 v dané věci vyhotovil rozhodnutí, č.j. OAM-12091-12/TP-2012, jímž bylo žádosti žalobkyně vyhověno, tj. bylo jí uděleno povolení k trvalému pobytu na území České republiky, čímž se žalobkyni přiznalo postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropské unii. V návaznosti na toto zjištění vzala žalobkyně výslovně žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného podáním ze dne 20.2.2013 zpět, a to z důvodu pozdějšího chování žalovaného, a s tím, že žalobkyně zároveň požádala soud, aby jí v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) byla přiznána náhrada nákladů řízení. Žalobkyně předmětné rozhodnutí převzala osobně dne 26.2.2013, když se zároveň při jeho převzatí vzdala práva podat proti němu rozklad, čímž předmětné rozhodnutí téhož dne nabylo právní moci.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně podáním ze dne 20.2.2013 vzala výslovně žalobu ze dne 18.1.2013 zpět, soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s.ř.s. řízení o ní zastavil.

Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty první zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění po 1. 9. 2011, rozhodl o vrácení soudního poplatku, jenž byl soudu uhrazen při podání žaloby ve výši 2.000,- Kč, toliko ve výši 1.000,- Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20%, nejméně však o 1.000,- Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený poplatek bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s. větu druhou, podle níž má návrhovateli proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení, vzal-li návrhovateli podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce (žalovaného). V daném případě je ze správního spisu zřejmé, že žalovanému byla žádost žalobkyně o povolení k trvalému pobytu doručena dne 13.6.2012. Žalovaný byl o této žádosti povinen v souladu s ustanovením § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu rozhodnout do 60-ti dnů ode dne doručení žádosti (nebylo-li možné o žádosti rozhodnout bezodkladně), což se ovšem nestalo. Žalovaný o žádosti dokonce nerozhodl ani do dne 21.1.2013, kdy byla předmětná žaloba doručena zdejšímu soudu.

Je sice pravda, a v tomto ohledu se lze ztotožnit s žalovaným, že dle správního spisu bylo předmětné rozhodnutí vyhotoveno již dne 4.10.2012, tj. před podáním žaloby. Ze správního spisu však není nikterak prokazatelné, že by toto rozhodnutí bylo vydáno před podáním žaloby, tj. že by žalovaný v souladu s ustanovením § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), učinil jakýkoliv procesní úkon směřující k vydání předmětného rozhodnutí, a tím méně, že by předmětné rozhodnutí bylo žalobkyni, resp. jejímu právními zástupci, oznámeno. V tomto ohledu je za stěžejní nutno považovat uvedené ustanovení § 71 správního řádu, kde je stanoveno, že vydáním rozhodnutí se mimo jiné rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle ustanovení § 19 správního řádu, popřípadě jiný úkon k jeho doručení; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "*Vypraveno dne:*". Ze správního spisu nicméně není jakkoliv patrné, že by žalovaný postupoval tímto způsobem. Pokud se jedná o úřední záznam ze dne 19.10.2012, č.j. OAM-12091-13/TP-2012, dle něhož měla být žalobkyně pověřenou zaměstnankyní žalovaného telefonicky zpravena o výsledku řízení o její žádosti, soud poznamenává, že v obecné rovině proti tomuto postupu jistě nelze nic namítat. Na druhou stranu však takovýto postup bezesporu nezbavuje žalovaného

povinnosti postupovat v souladu s příslušnými ustanovení správního řádu ohledně vydání rozhodnutí a jeho následného oznámení (žalobkyni).

Pakliže předmětné rozhodnutí bylo žalobkyní osobně převzato dne 26.2.2013, tj. tento den jí bylo oznámeno, aniž by však žalovaný před tím učinil jakýkoliv procesní úkon směřující k doručení tohoto rozhodnutí, nelze nastalou situaci ve smyslu příslušných ustanovení správního řádu hodnotit jinak, než že **předmětné rozhodnutí bylo žalovaným vydáno dne 26.2.2013**. Vzhledem k této skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba ze dne 18.1.2013, která byla soudu doručena dne 21.2.2013, byla žalobkyní podána zcela důvodně, když ke dni podání žaloby předmětné rozhodnutí nebylo žalovaným stále vydáno. Jestliže po podání žaloby vzala žalobkyně její návrh zpět, stalo se tak výhradně pro pozdější chování žalovaného. Kdyby žalovaný rozhodl ve lhůtě stanovené zákonem o pobytu a při vydání rozhodnutí postupoval dle správního řádu, žaloba by neměla šanci na úspěch. Žalovaný takto ovšem nepostupoval. Z tohoto důvodu má soud za to, že nastala situace předvídaná ustanovením § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s., čímž žalobkyni vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení. S ohledem na tuto skutečnost soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku ad) III. tohoto usnesení.

Náhradu nákladů řízení ve výši 11.200,- Kč představuje částka ve výši 1.000,- Kč odpovídající nevrácené části uhrazeného soudního poplatku; částka ve výši 9.300,- Kč za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1.1.2013 (dále jen „advokátní tarif“) - [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), zpětvzetí žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)]; částka 900,- Kč odpovídající s těmito úkony souvisejícímu režijnímu paušálu a částka 2.142,- Kč odpovídající 21% DPH z výše uvedených částek kromě náhrady soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 3. dubna 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová